

РЕШЕНИЕ

№ 3019

гр. София, 06.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **3994** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. К. Б. от гр.С., ул. „Стоил Слатински” № 3, .4, ап.16 и със съдебен адрес гр.С., ул. „Д” № 15, .2, ап.4 чрез А. С. А. срещу РЕШЕНИЕ от 30.03.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 6 състав по нахд № 10136/2009 г., с което е потвърдено наказателно постановление № АК 2792 от 30.07.09г., издадено от началник на отдел “Пътна полиция” при С., с което на основание чл.174, ал.1, предл.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 4 месеца и административно наказание “глоба” в размер на 290 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост. Поддържа, че административно наказващият орган (АНО) не е взел

предвид обясненията на водача на МПС, че не е шофирал след употреба на алкохол, а тъй като страда от остър бронхит, му се налага постоянно медикаментозно лечение с лекарства, които съдържат етилов алкохол и именно последните са дали отражение на съдържанието алкохол на взетата му проба. Оспорва приетата от СРС форма на вина – пряк умисъл. В съдебно заседание на 17.09.2010 г. поддържа, че АНО и първоинстанционният съд са действали шаблонно, като са възприели заключението на вещото лице, изготвено въз основа на общи норми, без да се съобразят с обстоятелствата по конкретния случай.

Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 30.03.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 6 състав по нахд № 10136/2009 г. и по същество на спора да отмени наказателно постановление № АК 2792 от 30.07.09г., издадено от началник на отдел “Пътна полиция” при С..

Ответникът по касационната жалба началник отдел “Пътна полиция” при С. не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 30.03.2010 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 6 състав по нахд № 10136/2009 г. е потвърдил наказателно постановление № АК 2792 от 30.07.09г., издадено от началник на отдел “Пътна полиция” при С., с което на касатора К. К. Б. основание чл.174, ал.1, предл.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 4 месеца и административно наказание “глоба” в размер на 290 лв. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя В Й М, писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК и заключение на съдебно-медицинска експертиза, изготвена от вещото лице Ц Н Г. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като касаторът е осъществил от обективна и

субективна страна състава на нарушението по чл.5, ал.2, т.3 ЗДвП като е управлявал МПС след употреба на алкохол – положителна проба от тестване с алкотест дрегет – 0.88 промила в издишания въздух.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 6 състав е валидно и допустимо. Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция не е инстанция по установяване на фактите, а по правилното приложение на закона. Приложението на материалния закон се преценява съобразно установените от първоинстанционния съд факти. От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 15.07.2009 г., около 02:00 часа касаторът управлявал лек автомобил марка „Ленд Роувър” с ДК № СА 3883 МТ в гр.С., по Б. „Б”, с посока на движение от Б. „Т Каблешков” към Околовръстен път, когато бил спрян за проверка и бил тестван за употреба на алкохол от служители на О. с алкохолтест дрегер модел 7410+ с фабричен номер 0281, който отчетел положителен резултат 0.88 промила алкохол в издишания въздух. Районният съдия правилно е кредитирал показанията на актосъставителя М – свидетел очевидец, който установява, че „лицето видимо беше употребило алкохол и лъхаше, заради което е било изпробвано аз алкохол”. Тези показания съответстват на представената разпечатка от показанията на алкотест – дрегер № 0281 за същата дата и час, както и на другите писмени доказателства от преписката – издаден на лицето талон за медицинско изследване № 0282692 от 15.07.2009 г. и докладна записка на актосъставителя В М до началника на О4 РУ на С. от 15.07.2010 г. Районният съдия е извел правилен извод, че съвкупната преценка на всички доказателства по делото установява административното нарушение по несъмнен начин. Този извод не се разколебава от назначената и приета по делото по искане на касатора съдебно-медицинска експертиза относно възможността пробата с алкотест- дрегер да бъде повлияна от приемана от касатора специфична комбинация от лекарства. Заключение на вещото лице Г е, че само приема в терапевтични дози на съобщените лекарства не би могло да доведе до отчитане на алкохол в кръвта от 0.88 промила. Не отговарят на събраните по

делото доказателства касационните оплаквания на Б., че установените от АНО и районния съдия факти не отговарят на действителните фактически обстоятелства по неговия случай. Касаторът нито е доказал реален прием на лекарства, нито добросъвестно е дал данни за теглото си, макар в заключението на експерта да е посочено, че изводът касае широк диапазон от телесно тегло (мъж с тегло от 60 кг. до 100 кг.).

Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК), поради което касационните оплаквания в тази насока са изцяло неоснователни. Защитната теза на касатора за прием на лекарства се опровергава от събраните по делото доказателства, свързани с конкретния случай. Правните изводи на районния съдия относно формата на вината не могат да повлияят на правилния краен извод, че касаторът е нарушил забраната по чл.5, ал.2, т.3 ЗДвП да не управлява МПС след употреба на алкохол.

По изложените съображения районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства, нито е допуснал нарушение на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.5, ал.2, т.3 ЗДвП, като наложеното на нарушителя наказание е в законовоустановения размер. Районният съдия е изложил пространни мотиви относно индивидуализирането на административното наказание съобразно чл.27, ал.2 ЗАНН. При постановяване на обжалваното решение не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ 30.03.2010 на СРС, НО, 6 състав е ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 30.03.2010 г. на

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 6
състав по нахд № 10136/2009 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на
обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.